

кога въ несчастіе, или му стане нѣкоя нужда, никой не ще да му помогне.

Това ся случи и на писаря на покойнаго ми пріятеля, за когото ви вчера казвахъ.

Тойзи лошъ человекъ, отъ какъ събра заедно съ други слугы довольно иманье, поиска да захване самъ си тръговіжъ, И така купи колкото стокж може да купи съ пары-ты си.

Тръговци-ти обаче не зимать всякога напрѣдъ всичкы-ты пары, за колкото стокж продаватъ, но много пѣти отпущать на вѣрж; слѣдователно имжтъ нуждъ да ги вѣрватъ други-ти, та да могжтъ и они да купувать пакъ другж стокж. А на тойзи лстець никой не вѣрваше да продаде нѣчто, ако му не наброеше напрѣдъ пары-ты, зачтото ся всичкы бояжж да ги не измами. Понеже си бѣ далъ всичкы-ты пары за стокж, а никой не щяше да му займе, затова бѣ принужденъ да стѣснява отъ день на день тръговіж-тж си; и зачтото разносяше пары-ты, които зимаше отъ проданъ, за да живѣе, затова въ нѣколко годинъ ся расточи всичко-то му имотство. Тогава никой не му помогнж, зачто го всякой ненавидаше: и понеже ся срамяше да проси, поиска му ся да краде, та да ся храни. Но въ мало вреия ся хванж, зачтото го всякой преслѣдоваше, и отсѣдижж го да мжкне, доклѣ е живъ, желѣза на шіж-тж и на еднж-тж погж, и да работи общественж работж; та да не може да измами, или да открадне вече отъ